

Надвечерь, една дълга черна колона се показа на Треси баба. Това бѣше закѣснѣлата дивизия на Сюлейманъ-паша. Тя трѣбвало още на Дервентъ да се съедини съ войскитѣ на Ахмедъ-Еюбъ паша, и на 19-то число чрѣзъ съвмѣстно дѣйствие на войскитѣ и на двамата паши, да се превземе Княжевацъ. Но тя като закѣснѣла, Ахмедъ-Еюбъ паша макаръ и да бѣше принудилъ сѣрбитѣ на отстъпване отъ първитѣ имъ позиции, не се рѣшилъ самъ да атакува Харватовича въ втората му укрѣпена позиция, която той защищаваше, между другитѣ и съ най храбрата частъ отъ сръбската войска: Княжевачката бригада I-класа. Тѣзи бригада освенъ гдѣто се състои отъ най-храбрія елементъ на сръбската войска именно Княжевчани, но още и като бранеше собственото си огнище, което свирѣпитѣ башибозуци не закѣсняхъ да подпалятъ отъ всѣка страна, — тя показва чудо храбростъ при неговата защита.

Турцитѣ останаха въ завзетитѣ си пазисици и занощуваха въ тѣхъ. Сюлеймановата дивизия занощува на Тресибаба.

Сѣрбитѣ като видѣха усиляването на Ахмедъ Еюба, очакваха ношна атака отъ турцитѣ, и за това взеха всичкитѣ нуждни мѣрки за осуетяването ѝ. Тѣ усилиха позицитѣ си съ новопристигналата пѣхота и артилерия. Но напраздно се безпокояха. Ахмедъ-Еюбъ паша почиваше на спечеленитѣ си до сега лаври и не бързаше. Макаръ и да имаше заповѣдъ отъ Сердаръ Екрема да превземе същия день Княжевацъ, но той, като е ималъ за извинителна причина закѣснѣването на Сюлеймановата дивизия, рѣшилъ да даде почивка на войскитѣ си. А пъкъ изморенитѣ му отъ трудния дневенъ бой войски едвамъ чакаха почивката. Почивката на турцитѣ трая тъкмо три дни: 20, 21 и 22 Юлий. Прѣзъ тѣзи дни тѣ нищо не предприемаха. Само Черкеситѣ и башибозуцитѣ работеха. Тѣ обикаляха всичкитѣ напуснати отъ жителитѣ си околни села, и слѣдъ като ги ограбваха, подпалваха ги.